

Подружки

Марія Пригара

Не встигну я в ліжку підвестися ранком,
До мене у двері вже стука Мар'янка.
— Чого це ти рано не встанеш ніколи?
Уже ми, напевне, спізнилися до школи.

Покіль я устану та поки вберуся,
Гляди — у кімнату вбігає Катруся.
— Та доки ж вмиватись? Вдягатися доки?
Я чула — вже сторож дзвонив на уроки!

Он лишенько! Швидше хапаю сніданок.
А там уже Таня тупоче на ґанок:
— Ти ще не готова? Оце так ледащо!
Уже нас до класу не пустять нізащо!

І що нам робити — тепер невідомо!
Усі вчотирьох вибігаємо з дому,
Мчимо по дорозі, щебечем, як птиці,
До школи вбігаємо, як блискавиці!

Чого ж це ми так хвилювалися зранку?
Ще сторож спокійно куняє на ганку.
І сонечко ледве з-за віт виглядає,
І в школі, крім нас, ще нікого немає.